

ת"פ 44493/08/14 - מדינת ישראל נגד אליעד אוזן

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

ת"פ 44493-08-14 מדינת ישראל נ' אוזן

16 פברואר 2015

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעד אוזן

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם: בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, בביצוע עבירה של **התבטאות גזענית במהלך אירוע ספורט**, עבירה לפי סעיף 15 לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח-2008 (להלן: "**חוק איסור אלימות בספורט**").

2. בתאריך 25.4.2014 סמוך לשעה 16:00, באצטדיון הכדורגל של העיר בית שאן, במהלך אירוע ספורט, עמוד 1

התבטא הנאשם באופן גזעני כלפי אוהדי ושחקני קבוצת הכדורגל של דלית אל כרמל, בכך שצעק לעברם "מחבלים, שישרף לכם הכפר, תזדיינו כולכם, שרמוטות".

3. הצדדים הגיעו ביניהם לידי הסדר טיעון, אשר במסגרתו הנאשם הודה, הורשע והוסכם על הטלת עונש של מאסר על תנאי וקנס בסך 500 ₪.

4. המאשימה עתרה לכבד את הסדר הטיעון וציינה כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירה שלא מאותו תחום.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והתחייב לא לחזור עליהם.

דין:

6. הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 15 לחוק איסור אלימות ספורט, בשל התבטאות גזענית במגרש כדורגל, שהופנתה כלפי אוהדי הקבוצה היריבה. בחוק נאמר:

"המתבטא התבטאות גזענית במהלך אירוע ספורט, דינו - מאסר שנתיים;

בחוק זה, התבטאות גזענית - קריאה של מילים, צלילים או נהמות, כן התבטאות חזותית, על ידי אדם, לבדו, יחד עם אחר או במקהלה, שיש בהם משום איום, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות או גרימת מדנים כלפי אדם, ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע, לדת או למוצא לאומי-אתני."

7. התנהגות הנאשם היא חמורה ומחייבת ענישה מרתיעה, על מנת להעביר מסר חד וברור, להביע סלידת בתי המשפט והחברה כולה מהתנהגות דומה בעתיד. בית המשפט העליון, עמד בבש"פ 1869/13 בן אברהם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 18.4.13), על חומרת האלימות המילולית במגרשי כדורגל, וקבע:

"... לדאבוננו, בתקופה האחרונה מקבלות משמעות חדשה ושליטת מילותיו של המשורר "גם כשהלך לכדורגל, הוא לא חיפש לו רק ניצחון" (משירו של עלי מוהר ז"ל - "אמרו לו"). יש הבוחרים לבטא את קשת הרגשות שמעורר משחק הכדורגל בביטויים של אלימות פיזית ומילולית על רקע גזעני. ישנן קבוצות אוהדים ה"מאחלות" שואה לאוהדי היריבה, שמנגד מגדפים בכינוי "מחבל" שחקן יריב ממוצא ערבי. יש השרים בגנות בעלים של קבוצה ששלח יד בנפשו, וישנם אוהדים מסויימים הדורשים כי קבוצתם תישאר "טהורה" לעד - לאמור - ללא שחקנים מוסלמים. לא למותר לציין כי אלימות מילולית סופה באלימות פיזית (או לכל הפחות, נוצר חשד להגעה ליעד הבא), וזאת במיוחד כשמקור השנאה הוא על רקע גזעני-לאומני."

עמד על כך, כב' השופט ג'ובראן בע"פ 5972/12 אלעד פינטו נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו מיום 11.3.13):

"תופעת האלימות בקרב אוהדי ספורט, בין אם בתחומי מגרשי הספורט ובין אם מחוצה להם מתפשטת כאש בשדה קוצים בקרבנו. חדשות לבקרים אנו שומעים על מקרי פשיעה כאלו ואחרים הנובעים מהרצון להאדיר" את שמה של קבוצה מסוימת על ידי פגיעה בקבוצה אחרת או אף בקבוצה האהודה. לא רק שאין פעולות אלו משיגות את התוצאה הנחשקת אלא הן פוגעות בקבוצה ובענף הספורט כולו. תופעות אלו עומדות בניגוד חריף למהות של הפעילות הספורטיבית. פעילות זו היא חלק בלתי נפרד מהמארג התרבותי של החברה בישראל, ומהווה חלק בלתי נפרד מזהותם של רבים ורבות במדינת ישראל. היא משקפת לא תחרותיות וניסיון להביס את היריב, חלף שיתוף פעולה, עבודה בצוות, פיתוח הגוף ופיתוח הרוח".

8. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ביחס לכל רכיבי הענישה, ובית המשפט אינו נדרש לדון במתחם הענישה. ככלל, נוהגים בתי המשפט לכבד הסדרי טיעון אליהם הגיעו הצדדים, במידה והם סבירים ועונים על האינטרס הציבורי (ראה, ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (1), 577). אלמלא הסדר הטיעון, הייתי מטיל על הנאשם עונשים חמורים יותר.

9. גזענות, היא גזענות, בכל מקום ובכל שעה שהיא מרימה את ראשה המכוער. אמירה גזענית אף אם היא לכאורה מכוונת ליחיד, פוגעת בכל הסובבים הנחשפים לה. אמירה גזענית פוגעת בנימים הדקים של המרקם החברתי. אמירה גזענית היא אמירה אלימה, כי סופה שתוביל לאלימות. מבדיקה באתרים המשפטים עולה כי בעבר התבקשו בתי המשפט להרחיק גזענים ממגרשי הספורט. טוב עשתה התביעה בכך שהחליטה להגיש כתב אישום במקרה זה משום החשיבות החברתית של הפסקת התופעה הגזענית המכוערת. מי שמשמיע קריאות גזעניות במגרשי הספורט ראוי הוא למאסר של ממש ולענישה נוספת. נוכח העובדה כי מדובר באחד המקרים הראשונים המובאים לבית המשפט, הרי שאין למצות את הדין עם הנאשם, ברם ראוי כי בית המשפט יזהיר באופן חד וברור, כי מי שיורשע בגין השמעת אמירה גזענית במגרשי הספורט ימצא עצמו במאסר בפועל. מתחם הענישה הראוי בגין עבירה זו הוא החל מאסר בפועל של חודש ועד מאסר בפועל של שנה לצד מאסר על תנאי, קנס והרחקה ממגרשי הספורט.

10. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של הציבור וראוי הוא להקלה בדינו.

11. נתתי דעתי כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2010 בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר במילוי תפקידו ותקיפה סתם.

12. נוכח הסדר הטיעון, לא מציתי את הדין עם הנאשם ומצאתי לסטות ממתחם הענישה הראוי.

13. לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על

הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה ולא יפר את הצו שניתן במסגרת גזר הדין.

ב. קנס בסך 500 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

ג. ניתן בזאת צו הרחקה והגבלה האוסר על הנאשם להיכנס למקום בו מתקיים אירוע ספורט מסוג משחק כדורגל.

נאסר על הנאשם להימצא ברדיוס של 100 מטר מכל מקום בו מתקיים משחק ספורט מסוג כדורגל, משחק בכל אחת מליגות הכדורגל המתקיימות בישראל.

בכל עת שמתקיים משחק של קבוצת הפועל בית שאן, יתייצב הנאשם בתחנת משטרת בית שאן כשעה לפני פתיחת אירוע הספורט וישהה בתחנת המשטרה עד שעה לאחר סיום המשחק.

צו זה ניתן למשך שנה החל מהיום.

בשל אי התייצבות הנאשם לדיונים אני מורה על חילוט הפיקדון שבתיק.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ה, 16/02/2015 במעמד הנוכחים.